

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ขีดเส้นตายกันที

(มีผู้ถวายทองคำ ๑ กิโล แต่เขาไม่ยอมออกนามครับ) บุญนี้ก็ถึงตัวผู้ไม่ออกนามเหมือนกัน บุญก็ถึงตัวผู้บริจาคผู้ไม่ออกนามเหมือนกัน เข้ากันได้สนิท ผู้ออกนามก็ถึง ผู้ไม่ออกนามก็ถึงเหมือนกันหมด นี่วันนี้ได้กิโลหนึ่งแล้ว ชยับเข้าเรื่อยนะพวกเราชาวไทย ถอยไม่ได้ ชยับเรื่อยเลย เริ่มเร่งเครื่องไปเรื่อยๆ ที่จะให้อ่อนไม่อ่อน ต่อไปเรื่อยๆ เลย จนถึงจุดที่ต้องการ คือต้องให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์ ๑๐ ล้านดอลลาร์ เรียกว่าจุดก้าวอยู่จุดนี้ ขึ้นไม่เป็นไรแต่ลงไม่ได้ว่างั้นเลย มีแต่ขึ้นท่าเดียว จาก ๑๐ ตันขึ้นท่าเดียว จาก ๑๐ ล้านขึ้นท่าเดียวลงไม่ได้ มีแต่จะเร่งเรื่อย

ความอบอุ่น ความแน่นหนามั่นคงและเกียรติ โลกนี้ต้องการกันทั่วโลก เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองจืดเมืองจาง ก็เหมือนเมืองโลกทั่วๆ ไป เขาต้องการฉันใดเมืองไทยเราก็ต้องการฉันนั้นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงต้องให้ได้ตามจุดนี้ ทองคำ ๑ กิโลเป็นของเล่นเมื่อไร มันก็แสน ๑ กิโล ไม่ใช่เล่นทองคำ (ประมาณ ๔ แสน ๙ หมื่นเจ้าค่ะ ขึ้นมาสี่ห้าวันนี้เจ้าค่ะ) นั่นซิทำไมขึ้นเรื่อยๆ (ดอลลาร์ลง เงินบาทแข็ง เขาก็เทดอลลาร์ออกมาขายแล้วซื้อทองคำ เขาก็เคราะห์กันอย่างนี้) นั่นซิ เดียวทองคำอะอะขึ้นแล้วๆ มันรวม ๕ แสนนะกิโลหนึ่ง ถ้าเป็นสองกิโลมันก็ฟาดล้านขึ้นไปแหละ

เมื่อวานนี้เราก็ให้ทางอำเภอสรีเชียงใหม่ ๓ ล้าน เป็นทองคำ ๖ กิโลกรัม (เจ้าค่ะ) นั้น เมื่อวานนี้เราไปครู่เดียวออก ๓ ล้านเลย ไปก็เข้าโรงพยาบาลเลย เพราะโรงพยาบาลติดกับถนน บางคนสำหรับเห็นกันสดๆ ร้อนๆ คงไม่เห็นกันแหละ แต่เรื่องโทรทัศน์ไม่ต้องบอก เห็นทั่วหน้ากันหมด พอเราไปปั๊บลงรถ เขาก็เอารถเข็นใส่เข้ามาหารถของเรา เขานึกว่าคนป่วยมาที่นั่น เขาก็เอารถเข็นปั๊บบีบเข้ามาหารถของเรา ดีแล้วรถเข็นมาก็ดีแล้ว เอ้า เปิดตู้ขึ้นของออกจากตู้นี้ พอว่างั้นเราก็ปั๊บบอกเลย เขาก็มองเราไม่ทันเพราะเราไม่เคยเข้าด้วยโรงพยาบาลศรีเชียงใหม่ ทางโน้นมาติดต่อขอขึ้นขอนี้เสมอ แต่เรายังไม่เคยเข้า เมื่อวานตั้งหน้าปักใจไปเลยเทียว ออกจากนี้ปั๊บบีบเข้าเลย

พอลงรถแล้วก็บอกเขาให้เอาของอยู่ในตู้ขึ้นรถเข็น พอว่าอย่างนั้นแล้วก็ไปเลย เข้าตึกเข้าห้องนั้นห้องนี้เรื่อย เขาวิ่งตาม บางคนไม่รู้โอ้หน้อหนือก็มี มองดูหน้าหลวงตาองค์นี้มาจากไหน คงว่าอย่างนั้นก็มี เวลาจะทำเป็นอย่างนั้นละเรา เหมือนบ้าคน

หนึ่ง เหมือนคนตีคนหนึ่ง เหมือนทุกอย่าง มันทำได้ทุกแบบ ไปก็เข้าห้องนั้นเข้าห้องนี้ ลักเตียวหมอเขาทราบ มาที่วิ่งตาม เราเข้าห้องนั้นห้องนี้เข้าไปหมดเลยนะ พอทราบมากเข้าๆ ที่นี้ไหลตามเลย ไปที่ไหนแห่งกันเลยเที่ยว ไปสุดเขตโรงพยาบาล เนื้อที่มันกว้างเท่าไร โรงพยาบาลนี้ว่า ๙ ไร่ ๓ โฉ่ อำเภอรานีไม่ใช่อำเภอเล็กน้อย อำเภอสมมาพอควรทุกอย่างในอำเภอนี้ แต่โรงพยาบาลความกว้าง ๙ ไร่ รู้สึกว่าคับแคบไป เราก็ออย่างนั้น

เราก็เดินออกไปสุดเขตแล้วมองที่โล่งบ้างอะไรบ้าง มีความหมายว่ามันพอได้ตรงไหนจะเอา ติดต่อกัน ออกไปสุดเขตแล้วก็ดูนั้นดูนี้แล้วกลับเข้ามา ทางนั้นมันก็เป็นถนนนี้ไม่มีทางออกไป มีทางเดียว เพราะฉะนั้นเราถึงรถแล้วไปทางนี้ พอมองดูนั้นดูนี้แล้วก็กลับมา มีหมอตีตแนบกับเรามาเลย เลยได้คุยกันมาตามนั้น ที่มันว่างอยู่นี้เป็นที่เขาจะขายหรือที่ยังไงต่อยังไงพูดมา จากนั้นก็เอากันใหญ่ละที่นี้ ที่เขาจะขายอยู่ ว่างั้น เออ ถ้าเขาจะขายก็พอมีหวัง ถ้าไม่ขายก็ปิดตาย ราคาเท่าไรก็ไม่มีความหมายใช้ไหมเพราะไม่ขาย อันนี้ขายยังพอจะลดหย่อนผ่อนผันกันได้ไม่มากนักน้อย เราคิด แล้วเจ้าของอยู่ที่ไหนล่ะ อยู่ทางโน้น เจ้าของชื่อว่ายังไง

ดีแล้วให้ไปติดต่อเจ้าของ ให้เชิญเจ้าของที่นี้มาหาเรา ว่าหลวงตามาที่โรงพยาบาลที่นี้แล้วอยากพบ ขอความกรุณาให้ไปพบกันที่โรงพยาบาล เราบอกอย่างนั้นเลย พูดถึงเรื่องใหญ่ เราก็คือพระนี่ เราใหญ่กว่าอยู่แล้วใช้ไหม ไม่มีอะไรที่จะเป็นการดูถูกเหยียดหยามกัน เราพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ให้มาพบ มาทันทีเลย ทางรถพยาบาลไปเอาเขาเลยนะ ทางรถไปรับเขามา พอโผล่หน้ามา มันก็แปลกเหมือนกัน ทำไมมันรับกันตั้งแต่นี้ถึงศรีเชียงใหม่จนกระทั่งถึงเจ้าของ ไม่พูดพลาหม่าทำเพลงเมื่อวานนี้ ออกจากนี้ปุ๊บเตรียมของเลย ให้ใส่ของให้เต็มรถ ดังที่เคยเอาไปโรงพยาบาลต่างๆ ให้เต็มรถ เราจะไปศรีเชียงใหม่ เราว่างั้น ออกจากนั้นก็บึ่ง ไปก็เข้าปั๊บลอย

เข้าก็เข้าชอกแซกๆ เห็นหมดทุกห้องเลย ออกมาก็มาคุยกัน ที่นี้ก็ให้รถเขาไปรับเอาเจ้าของที่มา พอเจ้าของที่โผล่เข้ามา มันยังงั้นนี่ก็ลูกศิษย์ มหามงคลทำไมถึงเจอกันอย่างจ้งๆ ไม่คาดไม่ฝันอย่างนี้นี่นะ แกก็ปั๊บบีบเข้ามากราบที่นี้เลย เราเคยไปบ้านแกคนหนึ่งศรีเชียงใหม่ ก็ลูกศิษย์ แกก็ดีใจสุดขีดของแกแหละดูก็รู้ว่าว่างั้นเออะ แกดีใจสุดขีดเลย เพราะต่างคนต่างไม่คาดไม่ฝันว่าจะได้พบกันในเวลานั้นนะ ทั้งๆ ที่เป็นลูกศิษย์กับอาจารย์กัน เราก็คงไม่เคยคิดเกี่ยวข้องกับแก เพราะเราจะไปหน้าที่ของเราต่างหาก ถ้าพูดถึงลูกศิษย์มันก็มีอยู่ทั่วไป พอโผล่เข้ามาทางนี้ก็ร้องโก้งทางนั้นก็ร้องโก้ง แล้วเข้ามานี่เลย แกพออก

พอใจ เอาละที่นี้มีหามงคลเราเกิดแล้ว ยังไม่พูดคำไหนขึ้นแล้วมมงคล บอกงั้นเลย นี่ลูกศิษย์กับอาจารย์มาพบกันโดยไม่คาดไม่ฝันมีอย่างเธอ มาเจอเอาแล้ววันนี้ เราบอกงั้นเลย

เอา ที่นี้ไม่พูดกันมากแหละ เราในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์ หลวงตามานี้จะมาบอกวน นี่เป็นที่ของลูกศิษย์ใช้ไหม แกก็บอกว่าใช่ เหมาะแล้ว ขึ้นเลยทันที เอากันปุบปัป ๆ ที่นี้เราก็ก๊สืบทราบแล้วว่าเขาจะขายอยู่ แล้วจะขายประมาณไร่ละเท่าไรบริเวณนี้ เพราะมันอยู่ติดกับตลาด ชานตลาดออกมานั้นเลย เรียกว่าอยู่ในเขตของอำเภอดัตตลาตในเขตนั้นเลยติดกัน เนื้อที่มันก็แพงพอสมควร ดูแล้วเรียกว่าเนื้อที่ต้องเป็นที่หนึ่งละ แพง แฉวนั้นนะ ถามเขาว่าจะขายไร่ละ ๑ ล้าน มันมีอยู่สักกี่ไร่ละ เขาก็พูดตามเรื่องของเขา เพราะเขาไม่ทราบว่าจะขอซื้อซิ ว่ามีประมาณสักหกเจ็ดไร่ แต่เรายังไม่ทราบว่ามันเกี่ยวโยงกับอะไร ที่นี้พอมาพูดกันแล้ว ที่นี้ก็เอาที่นี้เลยละนะ มานี้จะให้ป็นมมงคลทั้งเจ้าของอำเภอดัตตลาตศรีเชียงใหม่ ทั้งหลวงตาที่เป็นอาจารย์ของตลาดดัตตลาตศรีเชียงใหม่ทั้งหมด เราก็กว้างนั้นแหละ วันนี้เราจะมามอบมงคลต่อกันนะ

ที่นี้มีประมาณสักกี่ไร่ แล้วเป็นที่ของเราใช้ไหม เขาก็บอกว่าใช่ เออ วันนี้หลวงตาจะบอกวนนะ คือหลวงตามานี้มุ่งหมายมาโรงพยาบาลเรา อำเภอดัตตลาตเรอ ตั้งหน้าเข้ามาเลย แล้วพอดีก็สมหวัง เจอที่แรกก็เป็นมมงคลแล้ว ที่นี้หลวงตาอยากจะได้ที่นี้ เวลานั้นที่ที่มันเต็มทีที่ไม่เกี่ยวพันกับเรื่องอะไรเลยที่ติดกันกับโรงพยาบาลนี้ มีประมาณสักกี่ไร่ เขาบอกว่าประมาณ ๓ ไร่กว่า ที่นี้หลวงตาจะขอพูด หรือว่าซื้อหรือว่าขอก็แล้วแต่ ในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์ ที่ ๓ ไร่นี้หลวงตาขอซื้อ ทั้งขอทั้งซื้อเลย เอาหมดเลยเรอว่างั้น หลวงตาจะไม่ให้ทางนั้นอะไรละ ที่แรกถามที่ธรรมดาเขาคิดกันราคาสักเท่าไร เขาไม่พูดเลย เขาจะไม่เอาเงินหลวงตาทำเดี่ยว เขาจะให้เลย โอ้ย อย่างนั้นไม่ได้ เราบอก เราไม่ได้มาแบบนั้น เรามาแบบแบ่งครึ่งกันนี่นะ ให้ป็นมงคลด้วยกันทั้งสองฝ่าย ถ้ามาหนักทางใดทางหนึ่งไม่ป็นมงคล เรายังไม่รับ เอาให้ป็นมงคลด้วยกัน

หลวงตาจะให้ ๓ ล้านเลย เขาจะไม่เอา ฟังซิว่าเขาจะไม่เอาเงิน เราบอกเราให้ ๓ ล้านเลย เอาไม่เอา ก็ตาม นี่ป็นหลวงตาป็นอาจารย์จะเป็นผู้ให้ เราบอก เอ้า ให้ ๓ ล้านเลย เรอว่าอย่างนั้น พูดกันปุบปัป ๆ แบบลูกศิษย์กับอาจารย์เลยแหละ ปุบปัป ๆ เสร็จเรียบร้อย เหมือนว่าเรานี้ปิดปากเขาเลย พูดอะไรมีแต่ปิดปากเขาเรื่อย ตกลงก็เอากันเลย ที่นี้ที่ของเราทั้งหมดมันกว้างเท่าไร ถามย้าเข้าไปนะ มันประมาณสักหกเจ็ดไร่แต่มันติดหลักเสาไฟฟ้าอะไร เขามีสัญญากันจริง ๆ ๙ ปี ต่อจาก ๓ ไร่นี้ไปนะ ที่ตรงนั้นเราไม่เอาละ เพราะชีวิตจิตใจของเราป็นของไม่เที่ยงใช้ไหม เมื่อมันยัวเยี้ยไปถึงปีนั้นปีนี้สัญญานั้น เรา

ตายเสียก่อนว่าไง เราเอาให้เสร็จในปัจจุบันนี้เลย ก็เลยตกลงเอา ๓ ไร่นี้ มันเศษเหลือเท่าไรแกพร้อมเสมอที่จะให้ เราจะเอาเฉพาะจำเป็นเราบอกกันเลย

พอตกลงกันเรียบร้อยแล้วแกก็ซื้อเลยกับทางโรงพยาบาล เอาตรงแนวไปเลยนะ แนวนี้ไม่ให้คิด แกบอกว่าแนวของโรงพยาบาลยังให้ตรงแนวไปเลย คือตัดขาดสะบั้นไปเลย ที่ของแกทั้งหมดเรียกว่าแกสละ วางั้นแอะนะ ตกลงแกบอกว่าให้ตัดแนวไปเลยถึงเขตแดน ตกลงเราก้เรียกว่าได้ตามนี้ไปเลย แล้วก็ให้แกเขียนเกี่ยวกับเรื่องบัญชีเงินธนาคาร เราจะจัดการเองเราบอก ตกลงเราสรุปเอาเลย ที่นั่นให้ต่ำกว่า ๓ ไร่ไม่ต่ำกว่าละ คิดว่าจะมากกว่านั้นหน่อย คือแกสละไปหมด ทะลุ แกว่าตัดแนวนี้ทะลุถึงโน้นเลย ตรงแนว แกว่าจั้น ทางด้านโรงพยาบาลตรงแนวพุ่งถึงนู้นเลย ให้ถึงที่สุดเลย เรียกว่าทางนั้นอะไรมาขวางไม่ได้ แกจะตัดขาดสะบั้นเพราะเป็นที่ของแกทั้งหมด แกจะตัดขาดไปหมดเลย ตกลงเป็นอันว่าได้เรื่องกันละ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๓ ไร่แหละ เราก้ให้แก ๓ ล้าน แกไม่ว่าอะไร เพราะแกจะไม่เอาอยู่แล้ว เราบังคับเอาเลยนะจะให้ ๓ ล้านเลย จะไม่ให้มีส่วนได้ส่วนเสียอะไรๆ มาเข้าเจือปน ให้เป็นแต่ความเป็นมงคลต่อกันที่ได้มาพบกันในคราวนี้ ทางนู้นจะให้เฉยๆ ก็ไม่เอา ต้องต่างคนต่างแบ่งจึงเป็นมงคลต่อกัน เราก้ให้เท่านั้นเลย

ตกลงเมื่อวานนี้ก็ไปซื้อที่ให้โรงพยาบาล ส่วนรถเขาขอเราก้เลยไม่ตอบเลย คือเขาขอก่อนหน้านั้นแล้ว แต่เรายังไม่ให้เขา เพราะรถเราให้ทางโน้นทางนี้ไม่หยุดไม่ถอย มันไม่พอเราก้ต้องพักเฉยไว้ยังไม่ตอบ ตอบอันนี้ก่อน ที่ ๓ ไร่ นั้นก่อน เรื่องรถพิจารณาเมื่อไรก็ได้ไม่เห็นยากอะไร นี่ละที่ไปเมื่อวานนี้ เรื่องเครื่องมือเครื่องมือเราก้ไปดูแต่ไม่ได้ถามอะไรมากนัก ถามแต่เครื่องใหญ่พวกเอกซเรย์ ว่าที่อยู่ คือเครื่องใหญ่ๆ เราไปถาม เครื่องเล็กเครื่องอะไรเราไม่ถาม ไปทุกห้องเลยนะ เขาตามเราไม่ทันแหละ พอไปเราเข้าห้องนั้นห้องนี้ๆ ไปหมด ห้องไหนสำคัญๆ เข้าก่อน ห้องเอกซเรย์เข้าเป็นอันดับหนึ่ง เขาเขียนป้ายไว้ห้องเอกซเรย์เข้าเลย จากนั้นก็ห้องผ่าตัด ห้องคลอดห้องอะไรเข้าเป็นลำดับลำดับไป

ก็เป็นอันว่าเรียบร้อยละ ที่ก็ขยายออกไป ๙ ก็เป็น ๑๒ ไร่ เอาแหละพอ จำเป็นจะทำยังไงมันหมดที่แล้วนี่ ถ้ามันพอขยายได้กว่านั้น เราจะเอากว่านั้น แต่นี่มันอย่างว่า ที่สัญญากับเขา ต้นเสาต้นอะไร ไฟฟ้าไฟฟ้าอยู่นั้น ฟังว่าสัญญากันไปถึง ๙ ปี ที่มันจะเกี่ยวโยงยุ่งเหยิง ไม่เอา เราตายเมื่อไรก็ได้นี่นะ เราตายแล้วเรื่องเหล่านี้มันก็เกี่ยวโยงกันอยู่ทำไมไม่เอา เอาเฉพาะที่เรียบร้อยไปเลยทีเดียว เลยเอาแค่นั้น น่าจะ ๓ ไร่กว่า ไม่นานละ ทางโรงพยาบาลเขาคงจะมาอีก เขาจะติดต่อกับเจ้าของที่ เป็นยังไง ๆ แล้วเขาจะมาอีกทีหนึ่ง คิดว่าจะมาแน่ ๆ พอเสร็จแล้วก็จ่ายเงินไม่มีปัญหาอะไร เรื่องจ่ายเงินไม่มีปัญหาละ

นี่ละเราช่วยบ้านช่วยเมืองไม่ทราบจะช่วยทางไหนบ้าง ๆ กรุณาพี่น้องทั้งหลาย พิจารณา ต่างคนต่างพิจารณาในชาติไทยของเรา เวลานี้เรากำลังจะหมุนสมบัติที่มีคุณค่า มหาศาล และเป็นหัวใจของชาติไทยเรา คือ ทองคำเข้าสู่คลังหลวง หลวงตาจึงได้รับกวณพี่น้องทั้งหลาย ด้วยการพิจารณาเต็มหัวอกแล้วจึงได้ออกประกาศนะ ไม่ใช่จะพูดแบบชู้ ๆ อะไรต่ออะไรสุ่มสี่สุ่มห้า เราไม่ทำอย่างนั้น คนไทยทั้งประเทศประมวลงมาวันนี้หมด แล้วเหตุการณ์อยู่ในภายในนี้เป็นความรับผิดชอบ ความเดือดร้อนความอบอุ่น ความแน่นหนามั่นคง ความโยก ๆ คลอน ๆ จะอยู่ในเมืองไทยนี้หมด

เราเอามาพิจารณาบวก ลบ คูณ หาร เรียบร้อยแล้ว เราจึงได้ออกประกาศออกมาเลยว่า ที่เหมาะสมกันในคราวนี้ก็คือ ให้ได้อย่างนี้แหละ อย่างที่วานี้ ไม่ควรจะให้ลดกว่านี้ ถ้าลดกว่านี้เสีย หลวงตาไม่ยอมให้ลดเลย ฟังซิพี่น้องทั้งหลายหลวงตาซึ่งเป็นหัวหน้าเองจะเอาทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์อย่างน้อยต้อง ๑๐ ล้าน ต่ำกว่านี้ไม่ได้ ได้พิจารณาเต็มเหนี่ยวแล้วจึงได้ประกาศให้พี่น้องชาวไทยเราทุกคน เราเป็นคนไทยต้องเอาให้สมน้ำสมเนื้อทุกคนทีเดียว คราวนี้เป็นคราวที่จะประกาศก้องในศักดิ์ศรีติงามแห่งชาติไทยของเรา ให้โลกภายนอกได้รู้กันอย่างทั่วถึงว่าเมืองไทยเป็นยังไง ทั้ง ๆ ที่มีพระเป็นผู้นำอยู่ด้วย นี่มีน้ำหนักอันนี้อีกนะ ถ้าถูกดูถูกก็แหละเลย ถ้าดีก็ควรชมเพราะพระเป็นผู้นำ ถ้าเลวก็เลวสุดยอดเข้าใจไหม ความเลวนี้สุดยอดเลยนะ ความดีไม่ค่อยเด่นนักละ เรื่องดีนั่นดี เพราะพระก็ดีอยู่แล้ว ศาสนาดีอยู่แล้วนำไปก็ดียู้อเรื่อย ๆ แต่ถ้ามาลดลงนี้ฮวบทีเดียวจมเลยนะ

เพราะฉะนั้นขออย่าให้ลดเป็นอันขาด ทองคำเราน้ำหนัก ๑๐ ตัน ขอให้ได้เต็ม สดเต็มส่วน ดอลลาร์นั้นเราแน่ใจอยู่แล้วตั้งแต่บัดนี้แหละ เวลานี้มันก็ได้รวมจะ ๘ ล้านแล้วแหละ ยังเหลืออยู่ ๒ ล้านกว่ายังงี้ก็ได้ ทองคำนี้ ๓ ตันกว่า นี้เราก็แน่ใจไปโดยลำดับแล้วว่าจะได้ ถ้าลงได้ประกาศขนาดนี้คือหลวงตาบ๊วขาดไปพร้อมเลย ไม่ได้ทำเล่น ๆ นะ ทำกับพี่น้องทั้งหลาย ทุกสิ่งทุกอย่างถ้าออกได้ขึ้นเวทีแล้วเป็นถอยไม่ได้เลย ขาดไปเลยทีเดียว อันนี้ก็เหมือนกัน ๑๐ ตันนี้ขาดไม่ได้เลย เรียกว่า คอของคนไทยทั้งชาติ มีคอหลวงตาบ๊วเป็นประกันอันดับหนึ่งขาดไปก่อน คอพี่น้องทั้งหลายถึงจะขาด ถ้าลงทองคำขาด ๑๐ ตันไป ขาดไม่ได้เลยคราวนี้

เมื่อเหตุการณ์ยังเป็นปรกติติงามอยู่อย่างนี้จะขาดไปไม่ได้ ต้องเอาให้ได้ทีเดียว เป็นศักดิ์ศรีติงามขนาดไหน เมืองไทยเราจะล่มจะจมเดือดร้อนกันทั้งประเทศเราก็ทราบมาไม่กี่วันก็คืนนี้ไม่ใช่หรือ ทราบทั่วหน้ากัน ถึงขนาดหลวงตาได้ร้องไห้เลยทีเดียว บวช

เข้ามาไม่เคยสนใจกับโลกกับสงสารเขา มีแต่เรื่องศีลเรื่องธรรม แนะนำสั่งสอนก็เป็นไปด้วยศีลด้วยธรรมล้วน ๆ แต่ครั้งแล้วก็มากระเทือนใจเสียอย่างแรงทีเดียว ถึงขนาดร้องโก้งเลย ให้คนไปติดตามมาดู การติดหนี้ติดสินเขา ภายในหัวใจอันใหญ่หลวงในเมืองไทยเรา จนกระทั่งเขาได้มายังร้องโก้งใหญ่เลย คราวนี้มันจะตายจริง ๆ แล้ว จะไม่มีทางออกไอ้อู้งงเหยี่ยวอยู่กำที่เดียวหมด ติดหนี้เขา หัวเมืองไทยเรา ๖๒ ล้านคนนี่ ไม่พอกำเลย เพราะหนี้มันหนักมากกว่า

จึงได้พา เอ้า ดิด ๆ บอกอย่างนั้นเลย เวลานี้เรายังไม่ตายถึงจะอยู่ใต้อุ้งเล็บเขาก็ยังไม่กำ เรายังมีช่องออก ออกช่องนี้ละ เอาเลย นั่นแหละ ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ จึงอ่อนไม่ได้เลยนะ ไม่มีคำว่าอ่อน เพราะขึ้นเวทีแล้วจะต่อสู้กับความจน เอาเมืองไทยขึ้นให้ได้ว้างนี้ ละถึงได้อุตสาหะพยายาม ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจ หลวงตาได้สละช่วยพี่น้องทั้งหลายในคราวนี้ ออกจากนี้แล้วหลวงตาหายห่วงหมด หลวงตาไม่มีอะไร นั่น ทำเมรุไว้ นั้น จะเผาที่เมรุก็ได้ เผาที่ไหนเผาหลวงตาเผาได้ทั้งนั้น เขาเผาบเผาเขี่ยอยู่ตามครัวไฟเขา เขาไม่เห็นยุ่งวุ่นวายอะไร เผาหลวงตาบ่วงหาวอะไร เผาปุ๊วะเข้าไปทันทีเลย

แต่เงินทั้งหมดนี้เราได้เขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว พี่น้องทั้งหลาย ทราบทั่วกันว่าไม่เป็นอื่น คือพินัยกรรมนี้เวลาหลวงตาบวตตาย บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้นำสมบัติเงินทองเข้ามาบริจาค เพื่อเผาศพหลวงตาบวในงานนี้ บรรดาเงินนั้นทั้งหมดจะให้ตั้งคณะกรรมการขึ้น รับผิดชอบทุกบาททุกสตางค์ไปเลย ได้มารวบรวมเสร็จเรียบร้อยแล้วเงินจำนวนนี้จะเข้าชื่อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทุกบาททุกสตางค์ จะไม่มาเผาหลวงตาบว เพราะเงินเหล่านี้สมบัติเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อชาติของเราอยู่ จะทำให้เป็นประโยชน์ต่อชาติไป ส่วนไฟเป็นประโยชน์สำหรับเผาหลวงตาบว ให้เอาไฟมาเผาเท่านั้นเอง

นี้ก็เขียนไว้แล้วในพินัยกรรม ไม่เป็นอื่น พออ่านพินัยกรรมก็เท่ากับหลวงตาบวอ่านให้พี่น้องทั้งหลายฟังเอง บอกทุกอย่างแล้วพินัยกรรมเอาไว้ในตู้ นั้น ๆ บอกหมดนะ เราถ้าเอาอะไรจริงจังทุกอย่างบอกแล้ว นี้ละเราสละถึงขนาดนั้นเชียวนะ ไม่เอาอะไรเลย ทุกอย่างจะมอบไว้ให้เป็นสมบัติของพี่น้องชาวไทย ลูกเต้าหลานเหลนทั้งหลายต่อไปข้างหน้าเพื่อจะได้สืบทอดกันไป เหมือนอย่างปู่ ย่า ตา ยาย ของเราพาลูกพาหลานไทยทั้งหลายนี้สืบทอดมาถึงกระทั่งบัดนี้ เราก็กต้องสืบทอดกันไปแบบเดียวกัน อย่าให้มีความล่มจมต่อชาติไทยของเรา ต้องมีความแน่นหนามั่นคงไปเรื่อย ๆ ปู่ ย่า ตา ยาย ของ

เราจะหลับหูหลับตาได้อย่างสะดวกสบายตายอย่างหายห่วงนะ อย่าให้ตายอย่างแบบมีห่วง ๆ พันหน้าพันหลังนะ เวลานี้คือให้ช่วยกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย

นี่ก็ฟังว่า รัฐมนตรีคลังก็จะรวบรวมทองคำให้ได้เท่าไร ดูว่า ๕๐๐ กิโล (๕๐๐ กิโลครับ) เออ งานที่เราจะลงไปกรุงเทพฯ คราวนี้ก็เป็งานใหญ่โตติดกันเลยนะ ดูว่า ๕๐๐ กิโลทางกระทรวงการคลังจะรวบรวมกันให้มีขึ้นในงานนี้ เสร็จแล้วก็ว่าจะมอบทองคำนี้ในงานนั้นทีเดียวเลย ปรีกษาหรือมาหาเรา เราบอกว่าได้เลย บอกเอามาพันตันก็เอามาเถอะเราให้เลยเราบอกเข้าใจไหม เพราะหาอยู่แล้วนี่ มีผู้มาให้มันก็คว่ำเลยละซิ พูดตรง ๆ อย่างนี้ละ เอ้า ได้เลย ใ้ส่วนที่เราจะต่อไปนั้นวันที่ ๑๒ อันนั้นเป็นเรื่องของเรากำหนดเองกำหนดดั่งใจก็ได้ ส่วนที่ควรจะได้ในระยะนี้เหมาะสมเป็นมหามงคลแก่เราอย่างพันหูพันตาพันใจเรานี้เอาเลยเข้าใจไหมละ อันนั้นเราเอาเมื่อไรก็ได้ ขอให้อันมหามงคลนี้มาก่อนเถอะ กระทรวงการคลังมหามงคล ก็หัวใจของประเทศอยู่ที่นั่นหมดจะว่ายังไง เมื่อทางนั้นตุมเข้ามาทางนี้รับปั๊บเลยเทียว เอาเลย จากนั้นเราค่อยพิจารณาอีกเรื่อย ๆ ไป

คิดว่าจะให้พอในระยะนี้ละ ในปี ๒๕๔๖ ชีตเส้นตายเดือนธันวาคม เอาให้ได้คราวนี้ไม่ได้ชาติไทยเราต้องตายหมดทั้งชาติ อย่าให้เหลือหมู หมา เป็ด ไก่ ถ้ายังเสียชีวิตไอ้ปุ๊กก็อยู่ ให้รีบเอามันหนีหลบซ่อนภัยนะ ถ้างลวงตาบัวตาย เจ้าอาวาสวัดนี้ตาย ลูกศิษย์ลูกหาตาย ไอ้ปุ๊กก็จะยังเหลืออยู่ไม่ได้ไอ้ปุ๊กก็ต้องตาย ถ้าไม่ยอมให้ไอ้ปุ๊กก็ตายต้องเอาปุ๊กก็ไปหาหลบซ่อนไว้ก่อน ถ้างลวงตาเราช่วยชาติไม่ได้เราตายทั้งวัด หลวงตาบัวตายปุ๊กก็ต้องตายไปด้วย เอาให้มันเต็ดอย่างนั้นซิ ไม่เต็ดไม่ได้ ถึงคราวเต็ดต้องเต็ด ถึงคราวอ่อน ๆ ธรรมดา ถึงเวลาที่จะเอาจริงเอาจริงต้องจริงจังให้เห็นเหตุเห็นผลกัน

นี่ก็เริ่มละตั้งแต่บัดนี้จะอ่อนข้อไม่ได้ละ เร่งไปเรื่อย ๆ ละ เราหายใจไม่ได้เต็มปอดมาตลอดตั้งแต่เราเข้าไปดูทองคำมาแล้ว พอออกมาวันนั้นเดี๋ยวนั้น ประกาศในวันนั้นเลยจนกระทั่งปานนี้ไม่เคยจิตจางนะ ทองคำประกาศเรื่อยมาจนปานนี้แหละ จนกระทั่งถึงระบอบออกมาเลยให้ได้ ๑๐ ตัน พิจารณาเรียบร้อยหมดแล้วลงในจุด ๑๐ ตันเหมาะสมเอาตรงนั้น แล้วคู่เคียงกันคือ ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน นี่เป็นคู่เคียง เอาละที่นี้บออุ่นทั่วประเทศ ไม่มีใครกล้ามาต่อแยะเราได้เลย หลวงตาบัวอยู่หน้าเวทีใครมาต่อแยะไม่ได้ หลวงตาปิดพี่น้องทั้งหลายออกข้างหลังเวทีหมด หลวงตาบัวขึ้นเวทีคนเดียว มีแต่โบกมือ มาใครเก่งให้มา บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายปิดไว้ข้างหลังหมด ไม่ให้มีอะไรไปกระทบกระเทือนให้เจ็บปวดแสบร้อน เราจะสู้คนเดียวเข้าใจไหม นั่นเอาขนาดนั้นนะ

หลังจากนี้เราก็จะโล่งละในปีนี้ ชีตเส้นตายกันที่ระหว่างความจมน้ำกับความฟื้นตัวของชาติไทยเราซึ่งกำลังต่อสู้กันจนกระทั่งบัดนี้ แล้วเส้นตายจะมีขึ้นในเดือนธันวาคม จะสิ้นเดือนเส้นตาย ความจมน้ำหรือความฟื้นฟูจะตาย แต่ความฟื้นฟูนี้จะตายไปไม่ได้เมื่อหลวงตายยังมีชีวิตอยู่ ต้องความจนตรอกจนมุมเท่านั้นมันจะจมลงเข้าใจไหม ต้องเอาให้ได้ อย่างนั้น มีเท่านั้นละวันนี้

เมื่อวานนี้ได้ทองคำ ๑๔ บาท เอ้อ ๑๔ บาทหมายถึง

โยม มาจากภูสั้งโหมเจ้าคะ

หลวงตา เราได้เมื่อวานขึ้นนะ มาเป็นเมื่อวานนี้เป็น ๑๔ บาท นี่เป็นทองคำ ๑๔ บาท ๕๕ สตางค์ ทองคำมาจากภูสั้งโหม ๑๓ บาท ๓๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๗๖ นะ

ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๖,๐๘๔ กิโลกรัม ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๗,๖๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ทองคำและดอลลาร์ที่ได้หลังจากมอบแล้วนั้นเวลานี้ทองคำได้ ๗๖ กิโล ๕๒ บาท ๗๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๔๗,๘๔๑ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นจำนวนทองคำ ๖,๑๖๐ กิโล นะเวลานี้รวมดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด เป็น ๗,๗๔๗,๘๔๑ ดอลลาร์ ส่วนเงินสดนั้นได้ซื้อทองคำเพียง ๑,๑๑๒ ล้านบาทเท่านั้นแหละ กรุณาทราบตามนี้ วันนี้ก็ได้แล้ว ๑ กิโล ไม่ใช่เล่น ๆ นะ มันจะขึ้นไปไหนทองคำ เดียวขึ้นโน้นเดียวขึ้นนี้อยู่เรื่อย

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th